

Švorčík

Ročník: 3

Číslo: 4

Ako to bolo v tomto školskom roku?

Je jún, do oblokov riaditeľne nakúka rozkvitnutá lipa a šíri sa jej vôňa, čo je neklamný znak konca školského roka. Prázdniny už ponúkajú kopec možností na oddych po desiatich mesiacoch práce, ale i zábavy v škole. Mne prichodí obzrieť sa a zhodnotiť uplynulý čas.

Na začiatku školského roka sme si stanovili smelé ciele. Najdôležitejšie bolo ukončiť začatú rekonštrukciu školy, rozmiestniť nové vybavenie tried, telocvične, uviesť do života nové priestory, ktoré budú slúžiť nám všetkým. Pripravili sme aj nové projekty – Štyri ročné obdobia, Relaxačno-rehabilitačné pobyty, Junior Hipen, Chceme vedieť viac a pokračovali už v rozbehnutom projekte Dávame šancu všetkým.

Okrem realizácie projektov sme sa zapájali do rôznych súťaží, či už výtvarných, športových alebo divadelných.

Začiatok bol neľahký, do 15. októbra sme boli v priestoroch internátu. Do školy sme sa sťahovali postupne, museli sme riadiť, prenášať. Všetci sme sa však tešili z pekného výsledku. Rekonštrukcia, už v menšej miere, ale predsa pokračovala až do mája, opäť sa zariaďovalo, prenášalo, sťahovalo, skrátka mali sme všetci plné ruky práce,

Stihli sme aj niekoľko významných akcií: Benefičný koncert, pripravili sme Zimné športové hry, Medzinárodný seminár členov HIPEN a veľa menších spestrení najmä voľného času.

Keď sa tak na všetko pozerám, bolo toho neúrekom. 20. mája do školy zavítali vzácní hostia, bývalí žiaci i zamestnanci, aby sa mohli na vlastné oči presvedčiť, čo všetko sme dokázali. A veru nešetřili chválou a slovami uznania. Nevedeli sa vynadávať na krásnu školu a nové priestory. Zvedavá bola aj kamera STV...

Naše plány a ciele sme splnili na 120%. Všetci si zaslúžime letný odpočinok, aby sme mohli načerpať nové sily a nájsť nové nápady. Všetkým, ktorí ste pomohli skutkom, radou, či inakšie k tomuto úspechu úprimne ďakujem.

*Janka Jánošková
riaditeľka*

organizovali sme

DEŇ

OTVORENÝCH

DVERÍ

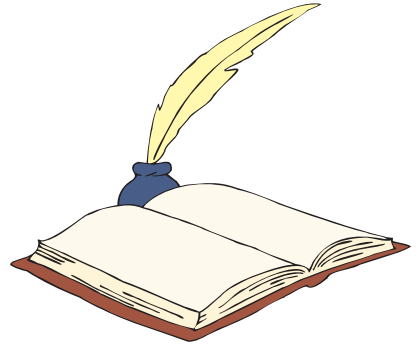
Pri príležitosti ukončenia rekonštrukcie Základnej školy pre žiakov so sluchovým postihnutím internátnej V.Gaňu v Kremnici , ktorá bola financovaná , po úspešnom zvládnutí základných kritérií, projektom z výzvy MŠ SR v oblasti Regionálneho operačného programu v prioritnej osi 1.1. – infraštruktúra vzdelávania, usporiadala Základná škola pre žiakov so sluchovým postihnutím V.Gaňu, dňa 20. mája 2011 Deň otvorených dverí – Deň nezabudnuteľného premostenia minulosti a prítomnosti.

Minulosť si s prítomnosťou podali ruky a ruka v ruke otvorili vstupné drevené dvere školy. Dvere spomienok a dnešných dní, dvere zážitkov, nálezov a strát, lások aj detských bláznovstiev, ukrývajúcich sa na chodbách a v triedach Vašej – našej školy.

organizovali sme sme

*„Dávno ste rozdali z detstva svoje hračky,
spoznali ste krásu nálezov a strát,
na chodbách ešte počuť
smiech toho žiaka, tej žiačky,
ktorým ste vyznávali
Som s Tebou rada....Som s Tebou rád.*

*A po rokoch
zas vchádzate do školy ťažkou bránou,
a kým srdce do taktu spomienok bije,
v triedach sedí smiech a láska ako dávno,
len učiteľom pribudli vrásky, šediny, dioptrie ...“
(Mária Petrová)*

Dobre, že čas vtedy dávno nezastal a Vy ste mohli prísť znova. Do chvíľ dávnych denno-denných víťazstiev a strát, do chvíľ Vašich ranných školských vstávaní. Veľmi nás teší, že ste sa vrátili, opäť po niekoľkých rokoch, pozrieť ako plynie čas a čo všetko po sebe a v nás zanechal. Zmenili ste sa, tak ako aj Vaši dávni učitelia, triedy, chodby, lavice...ale to krásne na čo sa najkrajšie spomína, zážitky a školské radosti zostanú naďalej nádherné nezmenené a krásne zelené.

Deň otvorených dverí bol Dňom všetkých, čo chceli. Čo chceli prísť, čo sa chceli pozrieť ako škola zdúhovela a zmenila farby do jemných pastelových nálad, pre všetkých, ktorí chceli vidieť a vedieť viac o

organizovali sme sme

škole samotnej, o jej pevnom a nemennom jadre, vychádzajúceho z primárnych princípov školských kritérií, zásad a smerovaní. Tento Deň bol určený pre všetkých Vás, ktorí ste si chceli zaspomínať na seba, svojich kamarátov a svoj školský dávny čas v týchto laviciach ako aj pre

Vás rodičia a vychovávatelia, ktorí ste sa rozhodovali, či školské spomienky Vašich detí by ste v budúcnosti chceli, či nechceli spojiť so spomienkami na Vašu – našu školu.

Bol to takisto Deň všetkých, ktorí boli príjemne zvedaví a chceli vidieť a dozvedieť sa o škole čo najviac.

Na záver chcem vyjadriť akúsi nádej a vieru v to, že ste sa u nás cítili dobre. Dúfam, že ste niekde pri srdci pocítili tú radosť a lásku s ktorou pre Vás naši žiaci pripravovali malé občerstvenie, pretože práve radosť a láska boli ich základné príklady,

organizovali sme sme

ktoré vkladali do misiek a na podnosy ako prvé.

Každý jeden z Vás , ktorí ste sa zúčastnili nášho spoločného Dňa otvorených dverí, ste priniesli so sebou za drevené dvere školy, jeden maličký, ale veľmi potrebný, svoj kúsok, či diel. A neskôr sme spoločne zistili, že z našich spojených častí nás všetkých , vznikla nádherná mozaika piatkovej oslavy Vašej – našej , spoločnej školy.

Kristínka Brnčová

Základný plavecký výcvik 2011

V dňoch 2.5. – 6.5. 2011 sa žiaci našej školy zúčastnili základného plaveckého výcviku. Už tradične sa týždenný plavecký výcvik konal v krytom bazéne ZŠI pre SP na Hrdličkovej ulici v Bratislave, kde je plaváreň v objekte školy, čo vytvára ideálne podmienky na výuku plávania v prípade nepriaznivého počasia.

Akcia sa začala v pondelok ráno o 5.50 hod na autobusovej stanici v Kremnici, kde sa stretli účastníci výcviku. Autobusom sa presunuli do nášho hlavného mesta. Tu sa žiaci aj učitelia ubytovali v internáte už spomínanej školy. Hneď v pondelok začal intenzívny kurz plávania. Výcvik začal zaradením žiakov do skupín podľa plaveckých zručností. Vznikla skupina plavcov, ktorí sa počas týždňa zdokonaľovali v jednotlivých plaveckých štýloch, v skokoch do vody ako aj v potápaní a skupina neplavcov, ktorá sa učila základy plávania, splývanie a prekonávanie strachu z vody.

Plavecký výcvik bol veľmi intenzívny. Žiaci mali možnosť v dvoch fázach za deň stráviť až 5 hodín v bazéne. Výsledkom bolo, že všetci žiaci sa naučili

zúčastnili sme sa

plávať podľa individuálnych motorických možností, šikovnejší si osvojili

nové plavecké spôsoby, naučili sa prekonať strach z hlbokaj vody, všetci žiaci sa naučili skoky do vody a väčšina aj plávanie pod vodou. Plavecký výcvik s p l n i l s v o j u opodstatnenosť a prispel k plaveckej gramotnosti našich žiakov.

V teoretickej časti výcviku boli žiaci poučení o bezpečnostných zásadách, ktoré musia dodržiavať pri

kúpaní. Žiakom bola predvedená aj krátka ukážka záchrany topiaceho a poskytovanie základnej predlekárskej pomoci.

Voľný čas bol využitý na spoznávanie pamätihodností Bratislavy, žiaci si prezreli historické centrum mesta, Bratislavský hrad, nábrežie Dunaja, navštívili ZOO aj Dino- park, v obchodných centrách nakúpili darčeky pre svojich blízkych.

Plavecký výcvik bol síce fyzicky náročný, avšak veľmi bohatý na zážitky a nové skúsenosti. Plavecký výcvik sa ukončil príchodom v piatok 6.5. v popoludňajších hodinách v Kremnici.

Vladko Prídavok

47. ročník celoštátnych športových hier sluchovo postihnutých žiakov

Usporiadajúcou školou 47 ročníka bola ZŠ Bratislava Drotárska. Na celoštátnych športových hrách sa zúčastnili všetky základné školy pre sluchovo postihnutých na Slovensku. Žiaci našej školy a pedagógovia cestovali vlakom z Kremnice do Hronskej Dúbravy a Bratislavy v stredu 8.6. 2011. Večer sa stretli všetci účastníci hier. Nasledujúce

ráno sa slávnostným otvorením začali športové hry. Žiaci počas troch dní súťažili v ľahkej atletike, futsale, basketbale a v stolnom tenise. Úsilie odmenilo víťazov medailami, diplomami a vecnými cenami. Z našej školy sa v atletike umiestnili dievčatá v štafete 4x100m na treťom mieste, vo vrhu guľou zvíťazil Matej Baník, vo futsale chlapci obsadili pekné tretie miesto. Ukončenie športových hier sa udialo v ZŠ Drotárska Bratislava po odovzdaní cien súťažiacim. Večer sa športovci zabavili na spoločnej diskotéke, kde sa z rivalov stali kamaráti. V nedeľu ráno 12.6. celá výprava nastúpila do rýchlika a po prestupe do osobného vlaku vo Vrútkach bola o 12.30 hod v Kremnici.

Vladko Prídavok

Nitra, milá Nitra

*Nitra, milá Nitra,
ty vysoká Nitra.
Kdeže sú tie časy,
v ktorých si ty kvitla?*

*Ty si bola sídlo
kráľa Svätopluka,...*

Áno, Nitra bola dôležitým sídlom už vo Veľkej Morave. A my sme s našou exkurziou tak trochu sledovali tieto stopy do starých

„Meditácia“ a oddych v Katedrále sv. Emeráma nám padli vhod.

Nasledovala trocha histórie, prehliadka hradného vrchu, krásny výhľad na mesto a návšteva Diecézneho múzea, v ktorom sú uložené vzácne písomné pamiatky, dokonca i v hlaholike.

Ďalej naše kroky smerovali popri veľkolepej medenej soche kniežaťa Pribinu, ktorú vytvoril známy slovenský sochár Tibor Bártfay.

čas. Kto nás privítal v Nitre? Monumentálne sochy Cyrila a Metoda vytvorené z morského piesku na námestí pred Divadlom Andreja Bagara.

Ako inak, prehliadku sme začali dominantou mesta, Nitrianskym hradom. Cesta hore kopcom bola skutočne namáhavá. A spoň pre niektorých netrénovaných jednotlivcov.

Cestou sme pozdravili aj sochu Atlanta podopierajúceho nárožie Kluchovho paláca. Už vieme, prečo sa nitrianske pivo volá Corgoň.

Pred horúcim slnkom sme sa skryli v prívetivom tieni starej kamennej budovy Ponitrianskeho vlastivedného múzea. V expozícii múzea sme sa potešili pohľadom na rôzne druhy zvierat

žijúcich v okolí Nitry. Najviac nás však zaujali archeologické vykopávky z doby kamennej, bronzovej aj železnej, z obdobia osídlenia Keltmi, z doby rímskej počas osídlenia Germánmi a Slovanmi. Obdivovali sme 25 tisíc rokov starú Moraviansku venušu s kyprými tvarmi. Okrem šperkov, spôn na opasky, zbraní a starých nádob veľký úspech zožali sošky bôžikov, predovšetkým staroveký bôžik plodnosti.

Unavení a hladní sme zakotvili v reštaurácii La Marina, kde sme si v príjemnom prostredí historického centra Nitry pochutnali na výbornom obede. Hádajte, čo sme si objednali!

*Nitra, milá Nitra,
ty slovenská mati,
keď na teba pozriem,
musím zaplakati.*

*Danica Oswaldová a Majka
Donovalová*

*Akcia sa uskutočnila v rámci
aktivity projektu Dávame
šancu všetkým*

Let v povetrí s nohami na zemi

V mesiaci júni 2011 sme prežili so žiakmi ZSI pre SP z Kremnice niekoľko turistických dní v lone liečivej tatranskej prírody.

Z hotela Toliar na Štrbskom Plese sme vstupovali do hôr skoro ráno a väčšiu časť dňa sme boli v nadmorskej výške 2000 metrov v objatí skál, čo vzhľadom na vek našich mladých športovcov bol výkon cti, za ktorý by sa určite nehanbil ne jeden stredoškolač. Stretávali sme ich unavených sedávať okolo Štrbského plesa.

Každý z nás má však svoju métu.

Pre nás to bol Kriváň a česť, že môžeme vzdať hold modle Tatier, lietať v povetrí s nohami na zemi. Po namáhanom výstupe v upršanom a hmlistom počasí do výšky 2494 m .n.m. sme v ďalších dňoch prešli cez tatranské krásavice Mlynickú a Furkotskú dolinu. Záverečnou lahôdkou bol výstup na Rysy do výšky 2499 m n.m. a každodenný relax vo vitálnom svete v hoteli Toliar.

Rudko Bartošík

Akcia sa uskutočnila v rámci aktivity projektu Dávame šancu všetkým

**Ďakujeme všetkým prispievateľom článkov do školského časopisu v školskom roku 2010/2011. Deťom prajeme pekné prázdniny, kolegom zaslúžený oddych, deviatakom úspešný štart na novej škole. Stretneme sa v septembri!
Vika a Janko**